

effektivt sundhedssystem, end vi havde under den socialdemokratiske regering.

Kl. 16:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er en kort bemærkning fra hr. Anders Samuelsen.

Kl. 16:01

Anders Samuelsen (LA):

Jeg kan godt forstå, at hr. Lars Barfoed har haft det lidt vanskeligt undervejs, ikke mindst med spørgsmålet fra hr. Morten Helveg Petersen om SP, for sandheden er jo, at hr. Lars Løkke stak af med den skattelettelse, som hr. Lars Barfoed og Det Konservative Folkeparti i hvert fald udadtil tog æren for, og som blev gennemført før sidste valg. Men lad det nu ligge.

Jeg har et helt konkret spørgsmål. Hvad prioriterer den konservative ordfører højest – skattelettelser eller vækst i den offentlige sektor?

Kl. 16:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Jeg skal lige gøre opmærksom på, at hr. Lars Løkke betegnes finansministeren her i Folketingssalen. Ordføreren.

Kl. 16:02

Lars Barfoed (KF):

Det Konservative Folkeparti prioriterer skattelettelser meget højt. Derfor er vi meget optaget af den skattekommission, der nu er nedsat, og vores mål er i hvert fald i første omgang, at ingen skal betale mere end halvdelen af den sidst tjente krone i skat. Det er vores opfattelse, at en ændring af skatterne på den måde, så vi måske også får et mere enkelt, overskueligt og gennemskueligt skattesystem, vil betyde, at vi øger arbejdsudbuddet og styrker Danmarks konkurrencedygtighed, og at det i virkeligheden vil være en investering, der gør det muligt bedre at løse de offentlige opgaver, der skal løses. Så jeg mener, at lavere skatter på længere sigt er en forudsætning for, at vi kan styrke de offentlige serviceudbud og de offentlige investeringer.

Kl. 16:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 16:03

Anders Samuelsen (LA):

Jeg beklager den lidt for familiære tone.

Jeg synes ikke, at jeg fik et klart svar, så jeg prøver at konkretisere det yderligere. Der er nu 1 million danskere, som bliver ramt af topskatten. Jeg tror, at der mellem ordføreren og undertegnede er fuldstændig enighed om, at det simpelt hen bare er 1 million for mange. Men lad os

så prøve at være realistiske og sige, at vi kan løfte 400.000 af den million ud af at betale topskat. Det kan vi gøre ganske enkelt ved at sige, at der skal være nulvækst i den offentlige sektor i stedet for den vækst på 1,1 pct., der er lagt op til med det forslag, som er fremsat nu. Med en nulvækst er der lige nøjagtig 5,3 mia. kr. fri, og det er ifølge Skatteministeriets hjemmeside det beløb, der skal til for at hæve grænsen for, hvornår topskatten sætter ind, med 50.000 kr. Så er der 400.000 færre, der skal betale topskat. Det er et helt konkret og enkelt forslag, som illustrerer, at valget står imellem, om man vil have vækst i den offentlige sektor, eller om man vil sænke skatten på arbejde. Kan det lade sig gøre at få et helt konkret og direkte svar fra den konservative ordfører på, om man vil være med til den prioritering?

For sandheden er jo også, at man ligesom må vælge. Man skal starte et sted. Jeg tror, at det er helt rigtigt, at der kommer nogle rigtig gode effekter af at sætte skatten ned på arbejde, men hvis man skal opnå de effekter, er man nødt til at starte med at få sat skatten ned på arbejde, og det kræver, at man træffer et valg – f.eks. det her. Vil den konservative ordfører være med til at sige nulvækst i den offentlige sektor og til gengæld løfte 400.000 mennesker ud af at betale topskat?

Kl. 16:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:04

Lars Barfoed (KF):

Jeg skal beklage, hvis jeg ikke svarede klart nok på første spørgsmål, som jo er et andet spørgsmål end det, der nu bliver stillet. På det første spørgsmål er svaret klart, at vi vil prioritere lavere skatter højere end stigende offentlige udgifter, for lavere skatter er forudsætningen for, at vi kan styrke den offentlige økonomi på længere sigt. Men det betyder jo ikke, at vi her og nu bare kan bremse op sådan, som hr. Anders Samuelsen foreslår det, og sådan på en eller anden meget let måde lige sige, at nu skal der være fuldstændig nulvækst i den offentlige økonomi. For der er jo opgaver, der skal løses.

Problemet er, hvis den offentlige forbrugsvækst er større end den private forbrugsvækst på længere sigt, for så får vi kun stigende skatter ud af det, og så får vi et forarmet samfund, fordi det dårligere og dårligere kan betale sig at investere og arbejde i Danmark. Derfor er det vigtigere, at vi får lavere skatter, og at den private